

Teatre lliure

© Alba Lajarín

sota la ciutat
autoria i direcció **Llàtzer Garcia**
Arcàdia

Montjuïc Espai Lliure . del 14 d'abril a l'1 de maig

Sota la ciutat

autoria i direcció **Llàtzer Garcia / Arcàdia**

---

intèrprets

Marta Aran Míriam / **Oriol Casals** David / **Muguet Franc** Dàlia / **Laura López**
Bàrbara Bonay / **Albert Pérez** Narcís Munt

---

escenografia i vestuari **Albert Pascual** / il·luminació **August Viladomat** / espai sonor **Arcàdia**

---

ajudant de direcció **Maria Casellas** / cap tècnic en gira **Lluís Robirola**

---

producció **Sala La Planeta (Mithistòrima Produccions s.l.)**

amb la col·laboració de **Temporada Alta - Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt**

amb el suport de l'**ICEC - Institut Català de les Empreses Culturals**, la **Diputació de Girona** i l'**Ajuntament de Girona**

---

agraïments **Guillem Motos, Clara Gispert, Albert Arribas, Marc Rosich, Albert Prat, Víctor Muñoz, Guillem Rodríguez, Q-Ars Teatre i Nau Ivanow**

---

espectacle en català

durada **1h. 50'**sense pausa

24/04 col·loqui amb la companyia després de la funció

emissió **EN DIRECTE!** a través del web a partir de les 20:45h. aproximadament

seguiu #sotalaciutat al twitter

horaris de dimecres a divendres a les 21h.
el dissabte a les 18h. i a les 21:30h.
el diumenge a les 18:30h.

preus 23"
21" compra avançada
19,50" amb descompte
18,50" dimecres i dissabte a la tarda, dies de l'espectador
17" tarifa plana abonats
12" tarifa última fila

Llàtzer Garcia i la companyia Arcàdia porten a escena una Barcelona de somiadors i derrotats. Ciutat viscuda, oblidada, retrobada.

Aquella nit devia passar alguna cosa excepcional perquè la Dàlia i en David es replantegessin el rumb de les seves vides i decidissin fugir del lloc tediós i provincià on vivien. Un lloc que no els havia permès complir els seus somnis i ambicions.

És una llàstima, però, que en arribar al seu nou destí no es trobessin cap home que els digués alguna cosa semblant a... %
Sota de ser molt fort en aquesta ciutat per poder destacar+.

Sota la ciutat és una crònica de les il·lusions perdudes. Hi apareixen uns personatges obstinats a donar un sentit extraordinari a les seves vides per sortir de la trampa de la mediocritat. I aquesta obstinació, la comparteixen tots els caràcters aquí reunits: tant els que són a dalt de tot i estan desesperats per mantenir-se al seu lloc, com els que lluiten desesperadament per arribar-hi. Els que ja han caigut només poden aprendre a assaborir el plaer de la derrota.

Sota la ciutat es va estrenar el 13 de novembre del 2015 a la Sala La Planeta de Girona, en el marc del Temporada Alta . Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt.

No va ser fins llavors, mentre la Milly dissertava sobre les costelles de xai, que una tensió gairebé palpable es va estendre per la sala. Es bellugaven al seient, omplien els silencis incòmodes amb compliments enrevessats sobre el sabor refrescant de les begudes, sovintaven les mirades i feien el que podien per no haver de admetre el fet irrefutable i alarmant que no tenien res de què parlar. Era una experiència nova.

Aquest paràgraf de la novel·la *Revolutionary Road* de Richard Yates va ser el detonant per escriure *Sota la ciutat*. La nostra obra comença després d'un sopar on ha passat una cosa semblant a la descrita per Yates. Un llarg i incòmode silenci s'ha imposat entre dues parelles que comparteixen taula. I aquest silenci els ha creat una angoixa, un angoixa compartida per tots. Però no n'han parlat, tots s'ho han guardat en el més profund del seu interior. I aquesta nit, a l'habitació, la parella formada per la Dàlia i en David, esclata. S'ataquen, s'insulten i es colpegen. I finalment surt la veritat: la vida que porten no satisfà cap dels dos en cap sentit. Assumit aquest fet, tenen poques possibilitats. O resignar-se, o separar-se, o lluitar. Els nostres personatges són, malauradament, uns insensats; per tant, triaran l'última opció. Fugen de la seva ciutat, com dos fugitius de novel·la negra, i s'instal·len a la gran capital per intentar retrobar-se tal com eren abans. Allà coneixen, entre altres personalitats, un reputat director de teatre que ha caigut en desgràcia i que sobreviu, com pot, a aquesta desgràcia. Un director engolit i apartat per les noves generacions que refusen el llegat dels seus antecessors.

També apareix una ciutat a la nostra història. Una ciutat amable, integradora, amb classe. Alhora també és exigent i intolerant amb els seus habitants, especialment amb els més indomables. Aquesta ciutat és Barcelona. Els personatges que hi viuen s'obstinen a donar un sentit extraordinari a les seves vides per sortir de la trampa de la mediocritat. I aquesta obstinació, en comptes de fer-los avançar, els paralitza completament. Tots ells estan inspirats en persones que un dia vaig conèixer i en d'altres que potser algun dia coneixeré. I l'època, com que no ho puc entendre d'altra manera, és l'actual.

Llàtzer Garcia

la premsa ha dit:

Sota la ciutat és una radiografia gens complaent, al contrari, un mirall ben realista del joc de les aparences que és el món de la cultura, centrant-se sobretot en el teatre. Perquè David i Dàlia, ell com a escriptor i ella com a actriu, entenen fer coses extraordinàries lligat al concepte de creació. No és inútil dedicar-se a *crear* . reivindicar el teatre honest i no el benpensant per a ulls burgesos. en un món de finalitats productives? (...) El veterà director de teatre que interpreta Albert Pérez, immers en una altra frustració, [és] el creador revolucionari, una patum del passat, víctima de l'oblit, i que no ha sabut o no ha volgut adaptar-se a un present que entén la cultura com un aparador i que s'allunya de conceptes com ara l'art, l'honestat i el compromís, per entendre's només amb els valors d'un negoci. (...) El collage es completa amb l'artista, paradigma de la modernitat: amb milers de seguidors a Instagram, que es fa una foto amb un llibre de Hemingway . que sempre queda bé i que coneix tothom i tothom coneix perquè, del que es tracta ara en la cultura, és de ser vist i de si t'han vist; un altre tipus d'hipocresia. I evidentment la façana serveix per ocultar la solitud. (...) *Sota la ciutat* es desenvolupa en un to de drama però endolcit amb frases sarcàstiques, un humor que aproxima la història a l'espectador; un molt bon text teatral, crític amb la societat que ha deixat de fer coses extraordinàries i que ens recorda que potser val la pena no deixar d'intentar fer-ne.

Gemma Busquets (El Punt Avui)

els intèrprets

Marta Aran

És llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre i cofundadora de la companyia Arcàdia. Abans havia estudiat dansa a l'escola de Jose de la Vega i a Memory, i també interpretació al Col·legi del Teatre. Entre els seus treballs destaquen *La pols* (Sala Villarroel'15 i SALAFlyhard'14) de Llätzer Garcia; *Petits monstres* (Sala Villarroel'15); *La terra oblidada* (Sala Atrium '13 i SALAFlyhard'12) dir. Llätzer Garcia; *Nosaltres no ens matarem amb pistoles* (Assaig Obert Teatre Lliure'12) dir. Víctor Sánchez; *Ens hauríem d'haver quedat a casa* (Temporada Alta'10, Sala Muntaner'11) dir. Llätzer Garcia; *Caballos salvajes no me arrancarían de aquí* (Tabacalera de Lavapies'11) dir. Víctor Sánchez, *L'última vedette del Molino*, (Nau Ivanow'11) dir. Aleix Aguilà, i *Viento en las velas* (Circulo de Bellas Artes de Madrid'10) dir. Llätzer Garcia, entre altres. També ha treballat de locutora al programa d'Europa FM *Levántate y Cárdenas* i de col·laboradora en un programa de tarda a la TV de l'Hospitalet.

Oriol Casals

És llicenciat per l'Institut del Teatre de Barcelona, s'ha format també en altres escoles com el Col·legi del Teatre, el Timbal o el Frank Stein Studio. Ha treballat en muntatges com *La farsa de Walworth* d'Enda Walsh, dir. Pere Puig (Sala La Planeta), *Com us plagui* de W. Shakespeare, dir. Dugald Bruce-Lockhart (Teatre Akadèmia); *EGO* de Marc Agelet (SALAFlyhard); *El drac d'or* de Roland Schimmelpfenning, dir. Moisès Maicas (Teatre Akadèmia); *La millor nit de la teva vida* de Jordi Silva, dir. Antonio Calvo (Club Capitol); *Els nois d'història* d'Alan Bennett, dir. Josep Maria Pou (Teatre Goya); *L'home, la bèstia i la virtut*, de Luigi Pirandello, dir. Pep Pla (TNC); *Cadira* d'Edward Bond, dir. Moisès Maicas (Sala Muntaner), o *El casament dels petitburgesos*, de Bertolt Brecht, dir. Víctor Álvaro (Almeria Teatre), entre altres. És membre fundador de la companyia La Brava, amb què va estrenar l'espectacle *Dos punkis i un vespino* de M. Samper i Llätzer Garcia (Teatre Gaudí). Guanyador del Premi BBVA 2014 al Millor actor per *El drac d'or*.

Muguet Franc

Ha estudiat interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona (1995-97), i també amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo (1998-99). En teatre, ha treballat a *Al vostre gust* de W. Shakespeare, dir. Llätzer Garcia (Pàrking Shakespeare 2015); *Línies* de Marília Samper i *Memòria plena* de Jordi Oriol (Ones Lliures 2014); *Auca del Born* de Jordi Casanovas (Inauguració Born 1714), *Assassinat a l'Atrium Viladecans* de Cia. Flyhard (2012); *Doppelgänger* de Llätzer Garcia (Sala La Planeta i Obrador Beckett, 2012); *La terra oblidada* de Llätzer Garcia (SALAFlyhard 2012 i Sala Atrium 2013); *Dos punkis i un vespino* de M. Samper i Llätzer Garcia (Teatre Gaudí, 2011), i *You are Pretty and I am Drunk* de Helena Tornero (Teatre Lliure 2011),

entre d'altres. En televisió ha treballat a la websèrie *Positives* (2015); al programa *Pol&Cia* (TV3, 2007); a *El cor de la ciutat* (TV3, 2003-08); i a la telesèrie *Happy House* (TVE, 1999). Ha fet de ajudant de direcció a *Ens hauríem d'haver quedat a casa* i *La pols*, de la Cia Arcàdia, de la qual forma part.

Laura López

És llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre, ha fet estudis musicals fins a cinquè professional. Entre els seus treballs destaquen: *Expressions d'una Alemanya*, cia. LaLopez (Círcol Maldà 2015); *La pols*, cia. Arcàdia (SALAFlyhard, La Villarroel, 2014-15); *Monsieur À peine quiere hacer amigos*, de Pablo Rosal (Sala Beckett, 2013); *Groucho me enseñó su camiseta*, dir. Damià Barbany (Temporada Alta - La Seca 2011); *Pessoa, o que o turista deve ver*, dir. Joan Fullana (La Seca 2011); *Kafka a la ciutat de les mentides*, Cia. Arcàdia (Grec, 2011); *Dues dones que canten*, dir. Joan Fullana (Assaig Obert, 2011); *Cabaret íntim*, dir. Xavier Martínez (Círcol Maldà, 2011); *Anita Coliflor*, de Pablo Rosal (Teatre Gaudí, Círcol Maldà 2009-11); *Lotte goes Liquid*, de Lucía Carballal (Nau Ivanow, 2010); *Carta d'una desconeguda*, de Stefan Zweig, dir. Fernando Bernués (Teatre Borràs, 2008); *L'illa dels esclaus* de Marivaux, amb la cia. Dei Furbi (Biblioteca de Catalunya 2005 i gira per Catalunya 2006).

Albert Pérez

Estudia a l'Institut del Teatre de Barcelona el mètode Uta Hagen amb Carol Rosendfeld, interpretació amb John Strasberg, el seminari Shakespeare amb Penny Chems, interpretació amb Bob McAndrew i clàssics alemanys amb Konrad Zschiedrich. En teatre, darrerament ha participat en *El professor Bernhardi*, de Arthur Schnitzler, dir. Xavier Albertí; *Coses nostres*, de Ramon Madaula; *No feu bromes amb l'amor*, de Alfred de Musset, dir. Natàlia Menéndez, i *Krum*, de Hanoch Levin, dir. Carme Portaceli. Destaquem també el seu treball en *L'encarregat* de Harold Pinter, dir. Xicu Masó; *Las dos Bandoleras*, de Lope de Vega amb la CNTC; *TV i misèria de la II Transició*, a partir de M. Vázquez Montalbán, i *La nostra classe*, de T. Sjöbodzianek, tots dos dirigits per Carme Portaceli; *L'home dels coixins*, de M. McDonagh, dir. Xicu Masó; *Què va passar quan la Nora va deixar el seu home?*, de Elfriede Jelinek, i *Prometeu* de Heiner Müller, dir. Carme Portaceli; *Diktat*, de Enzo Cormann, dir. Lourdes Barba; *Conte d'hivern* de William Shakespeare; *L'auca del senyor Esteve*, de Santiago Rusiñol; *Ricard II* de William Shakespeare; *Por, menjar-se ànima* de R. W. Fassbinder, dir. Carme Portaceli; i *Macbeth*, de W. Shakespeare, dir. Tamzin Townsend. En cinema ha col·laborat, entre altres, als films *Barcelona, nit d'hivern*, *Cat Run*, *Kika superbruja*, *el viatge a Mandolan*, *Sol negro*, *A la deriva*, *Sing for Darfur*, *La educació de las hadas*, *El perfum*, *Pleure pas Germain*, i *La ciudad de los prodigios*. En televisió ha format part del repartiment de les sèries *Nit i dia*, *Kubala*, *Moreno i Manchón*, *Aída*, *Salaó*, *Cuéntame cómo pasó*, *Polseres vermelles*, *Con el culo al aire*, *Barcelona ciutat neutral* o *La Riera*, entre altres.

Autor i director

Llàtzer Garcia

Girona, 1981

Es diploma en interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona i s'incia en dramàtica a l'Obrador de la Sala Beckett i a Institut del Teatre. Treballa director (*Freaks, Treballs d'amor perdut, Cafè*) i ajudant de direcció amb Xicu Masó (*Al vostre gust, Tres versions de la vida, Strictu Sensu, Els diaris d'Adam i Eva, L'home dels coixins, Alaska i altres*

deserts, Petits crims conjugals, Mi alma en otra parte, Mequinensa i L'encarregat); amb Helena Tornero (*No parlis amb estranys*) i amb Pau Miró (*Singapur*). Ha dirigit *Sam . peces curtes de Samuel Beckett*. a La Planeta i a la Sala Beckett; *Al vostre gust* de W. Shakespeare amb la companyia Parking Shakespeare, i un seguit d'espectacles de poesia i música. Ha codirigit *El balneari* de Marc Artigau al Temporada Alta 13.

Ha escrit i dirigit *Au revoir, Lumière* (2003, premi Ciutat de Sagunt, ed. Brosquil), *Sweet Nothing* (2007, premi Ciutat d'Ampostà, ed. Cossetània; Obrador de la Sala Beckett), *Vent a les veles* (2009, premi Marqués de Bradamín; *Ens hauríem d'haver quedat a casa* (2010; Temporada Alta. La Planeta. Sala Muntaner), *Kafka a la ciutat de les mentides* (2011; La Cuina, Festival Grec), *La terra oblidada* (2012; Premi Ciutat de Gandia. SALAFlyhard. Sala Atrium) i *La pols* (2014, SALAFlyhard. La Villarroel. Premi de la crítica de Barcelona i Premi de la crítica Serra d'Or). Ha escrit també les peces breus *Ara em toca a mi* (2010; La Planeta. Publicada a Offcartell), *Doppelgänger* (2012; La Planeta. Publ. Offcartell), i *Vida i mort d'un talp* (2011; Lectura a Temporada Alta). Coescriu amb Marília Samper *Dos punkis i un vespino* (2011; Teatre Gaudi). És el dramaturg i director de la cia. Arcàdia. Algunes de les seves obres han estat traduïdes al castellà i a l'anglès.

Arcàdia és una companyia teatral creada l'estiu del 2009 i està formada pels actors Marta Aran, Laura López i Guillem Motos, i pel director i dramaturg Llàtzer Garcia.

Es van donar a conèixer amb un cicle de lectures dramatitzades de nova dramaturgia catalana a la Nau Ivanow, on la companyia resideix actualment. El maig de 2010 estrenen *Esquive!! Una comèdia estereofònica* a la Nau Ivanow. Al setembre del mateix any van presentar el segon espectacle, *Vent a les veles* (premi Marqués de Bradomín), al Círculo de Bellas Artes de Madrid, i el novembre següent van estrenar *Ens hauríem d'haver quedat a casa*, producció de la Sala La Planeta, dins el marc del festival Temporada Alta (l'obra fa temporada a la Sala Muntaner de Barcelona el maig del 2012). Al juliol de 2011 estrenen *Kafka a la ciutat de les mentides* a La Cuina del Festival Grec 11, i a la primavera del 2012 neix el cinquè espectacle, *La terra oblidada*, a la SALAFlyhard. Al 2013, després que el text guanyi el Premi de Teatre Ciutat de Gandia, es reestrena i fa nova temporada a la Sala Atrium de Barcelona. L'abril del 2014 es presenta, novament a la SALAFlyhard, *La pols*. L'obra obté èxit de crítica i de públic, es reestrena a la mateixa sala el mes d'octubre i el novembre comença a fer gira per Catalunya. Al 2015 torna a fer temporada a Barcelona, aquesta vegada a La Villarroel i és nominada a dos Premis Butaca (al millor text i a la millor actriu), i guanya el Premi de la Crítica de Barcelona al Millor text de l'any, i el premi Serra d'Or al millor text teatral. Fa temporada a Madrid, al Teatro Fernán Gómez. i també en roden la pel·lícula, produïda per Astrolabi films, que s'estrenarà al 2016.

més informació <http://arcadiacia.blogspot.com.es>

Mithistòrima Produccions s.l. (Sala La Planeta)

Amb una activitat escènica de més vint-i-cinc anys, i amb una programació estable des del 1997, la Sala La Planeta és gestionada per l'empresa Mithistòrima Produccions s.l. i forma part del Sistema Metropolità de Teatres i Auditoris de Girona/Salt, juntament amb el Teatre Municipal de Girona, el Centre Cultural La Mercè, el Teatre de Salt i l'Auditori de Girona.

La sala La Planeta va ser membre fundador de la Coordinadora de Sales Alternatives de Catalunya (COSACA), de la qual també formaven part les sales barcelonines Tantarantana, Versus Teatre, Sala Beckett, Sala Muntaner, Espai Brossa i Teatre del Raval, el Teatre L'Aurora d' Igualada, el Teatre de Ponent de Granollers i la Sala Trono de Tarragona. Actualment pertany a l'associació d'empreses de teatre de Catalunya ADETCA, i ha creat amb la Sala Trono, el Teatre de l'Aurora i el Teatre de Ponent la Coordinadora de Teatres Independents de Catalunya (CTIC). La Planeta pertany igualment a la Red de Teatros Alternativos integrada per una trentena llarga de sales de tot el territori estatal.

Tot i que és un espai teatral de propietat i gestió privades, La Planeta té una clara vocació de servei públic. El projecte artístic de la sala es declara continuador de l'impuls de renovació, compromís i investigació del teatre independent i, al mateix temps, una plataforma per als joves creadors, especialment de l'àmbit gironí.

La Planeta és una sala polivalent, amb una grada amb capacitat per a 162 espectadors, i la possibilitat de transformar-se, segons la proposta artística, en un espai amb els espectadors a dues, tres o quatre bandes. L'activitat de La Planeta, en l'apartat de programació, supera cada any el centenar de representacions obertes al públic, a les quals s'ha de afegir un bon grapat també de representacions de circuits escolars. La sala de representacions, i també la planta superior (la sala del cafè-teatre) són utilitzades durant tot l'any com a espais de creació i posada a punt de les produccions de moltes companyies.

El projecte artístic de producció i difusió de spectacles de La Planeta, dirigit per Pere Puig i Anna Carina Ribas, parteix de la mateixa filosofia que la programació. La Planeta (Mithistòrima Produccions s.l.) vol arribar a ser una plataforma eficaç per als creadors gironins i un centre de creació que generi espectacles de primer nivell pel que fa a qualitat artística i rigor professional.

El projecte es desplega en tres àmbits diferents. En primer lloc, una companyia estable de teatre infantil, que ja ha estrenat cinc produccions: *Un conte de les mil i una nits*, *La cabreta sense por*, *No ploris*, *Ximplet!*, *El nen que riu* i *Un vampir ben educat* (estrenada l'abril del 2015).

En l'apartat de teatre per a adults, i després de produir durant molts anys espectacles de teatre amateur i semiprofessional amb el grup Proscenium (que també representa des de fa més de trenta anys *Els Pastorets* de Girona al Teatre Municipal de la ciutat), La Planeta va iniciar l'any 2006 l'apartat de produccions plenament professionals. Des d'aleshores, ha presentat els espectacles *La senyora Klein* de Nicholas Wright, dir. Xavier Pujolràs (premi Margarida Xirgu per a l'actriu Maife Gil); *Sam -peces curtes de Samuel Beckett-* (Sala Beckett, companyia elnacionalNoensvol); *Lúcid* de Rafael Spregelburd (nominat als Premis Butaca a la Millor producció i a la Millor actriu, i Premis de la Crítica de Barcelona 2006/7 al Millor text teatral i a la Millor interpretació femenina per a Cristina Cervià); *Pensaments escrits en caure de les fulles* d'Ayub Khan-Dyn, dir. Jordi Prat i Coll, i *Bondat*, de Michael Redhill, dir. Pere Puig. Els van seguir *Vides privades* de Noel Coward, dir. Jordi Prat i Coll; *Alaska i altres deserts* de Harold Pinter, dir. Xicu Masó; *Novembres* de Fiódor Dostoievski i Lars Norén, dir. Pere Puig; *Ens hauríem d'haver quedat a casa* de Llätzer Garcia i la Companyia Arcàdia; *Dinou* de Ferran Joanmiquel, dir. Carles Fernández Giua; *Fa una mica de soroll*, una versió en català de la primera obra de la nova revelació de la dramaturgia argentina, Romina Paula, dir. Albert Prat amb la companyia La Ruta 40 (Sala Atrium, Festival Temporada Alta i gira 2013 pel circuit de la CTIC i altres espais escènics de Catalunya); *Manyac, manyac*, una adaptació d'*Enfantillages* de Raymond Cousse (gira per Catalunya l'any 2014); *La farsa de Walworth* d'Enda Walsh, (Temporada Alta, Teatre Akadèmia).

La tercera de via de producció de La Planeta és el suport econòmic i logístic a la creació d'espectacles de companyies de l'àmbit gironí. Entre les darreres col·laboracions convé destacar *L'última habitació* de la companyia 4Produccions, dir. Xavier Pujolràs; *En Pere i el capità* de Mario Benedetti, Cascai Teatre, dir. Marcel Tomàs; l'espectacle infantil *Maduuuixes* de la Cia. La Bleda; *Pàjaru* de Pere Hosta; *Si no ens paguen, no paguem* de Dario Fo i *El setè cel (Cloud Nine)* de Caryl Churchill, totes dues a càrrec de Teatre de l'Enjòlit.

Del 2010 al 2013, a més de mantenir aquests nous circuits, La Planeta va participar com a espai escènic i com a coproductora, en les quatre edicions dels *Diàlegs a quatre bandes*, un cicle d'estrenes de peces curtes d'autors gironins promogut per la Plataforma de Dramaturgia de les Comarques Gironines Platadadrama.

més informació <http://www.laplaneta.net>